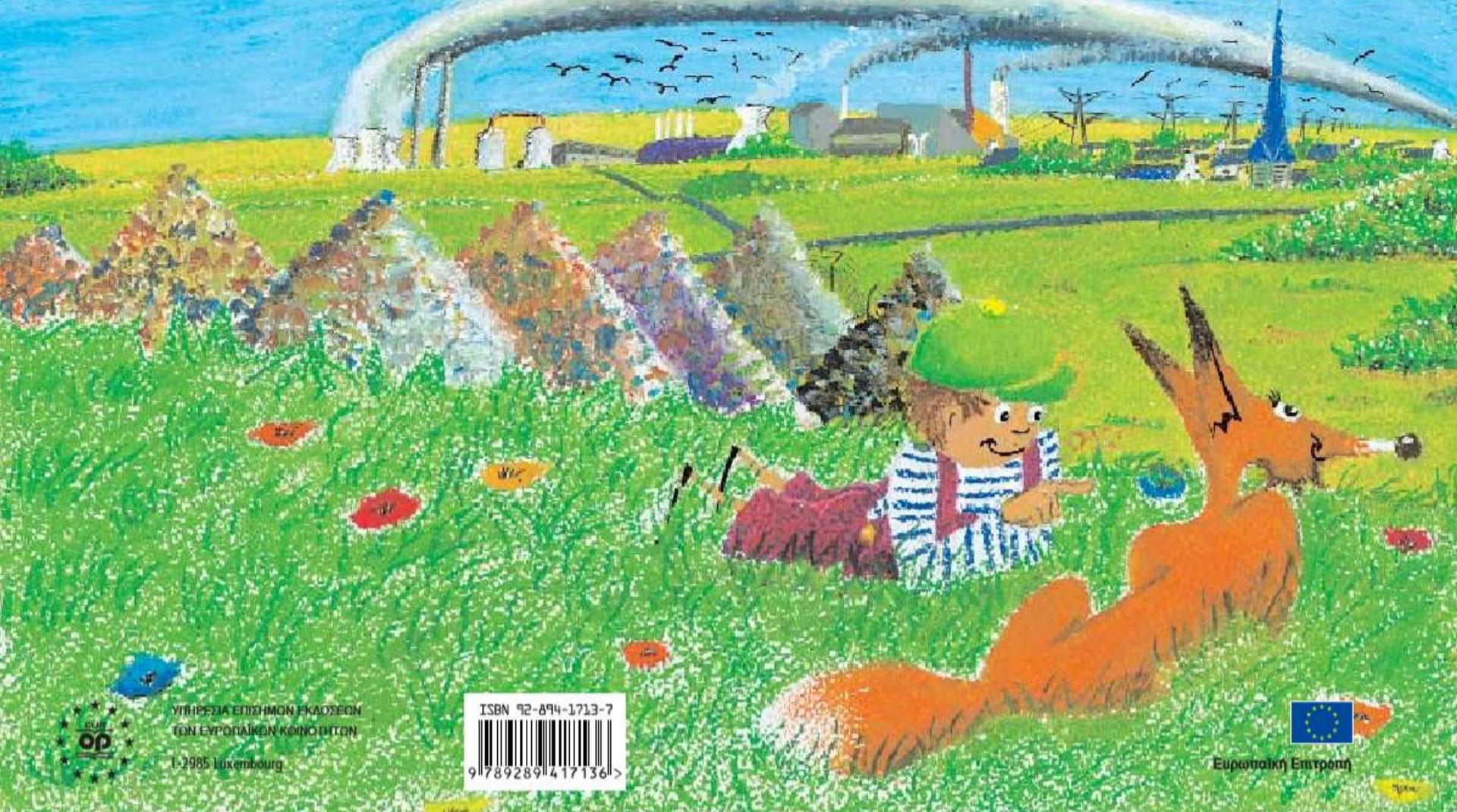

Μυστικά για το περιβάλλον

που πρέπει να τα μάθει όλος ο κόσμος

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΧΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

L-2985 Luxembourg

ISBN 92-894-1713-7

9 789289 417136 >

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Μυστικά για τα περιβάλλοντα
που πρέπει να τα μάθεις στο κόσμος
Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
2001 — 20 σ. — 16,2 x 22,9 cm
ISBN 92-894-1713-7

Σενάριο: Benoit Coppée
Εικονογραφήσεις: Nicolas Vast
Τεχνική παραγωγή: Gravette

Αντίτυπα αυτής της έκδοσης διατίθενται δωρεάν μέχρις εξαντλήσεως, της στην παρακάτω διεύθυνση:
Centre d'information(BU-9 0/11)(Κέντρο Πληροφόρησης)
Direction générale de l'environnement (Πανευρωπαϊκή Διεύθυνση Περιβάλλοντος)
Commission européenne (Ευρωπαϊκή Επιτροπή)
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
Φωτ. (32-2) 299 61 98
E-mail: ENV-PUBS@cec.eu.int

Ο ήλιος ανατέλλει στο σκουπιδαριό της Μερλινούπολης.
Ακούγεται ένας μικρός θόρυβος. Η Λίλα, η αλεπού
ανοίγει τ' αυτιά της. Προσπαθεί να καταλάβει. 'Όχι, δεν
είναι ο θόρυβος ενός πουλιού. Ο θόρυβος ξανακούγεται.
Βγαίνει από εκείνο εκεί το έπιπλο. Η Λίλα πλησιάζει.
Η πόρτα του επίπλου είναι μισάνοιχτη. Από το έπιπλο
βγαίνει ένα μικρό παπουτσάκι. Η Λίλα φοβάται.
Μετά, ένα πόδι. Η Λίλα αναρωτιέται.
Το μικρό πόδι γίνεται ένα παιδάκι.
Οooo... Σιγά-σιγά, η Λίλα πλησιάζει.

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το Internet μέσω του εξυπηρετητή
Ευρώπη (<http://europa.eu.int>).

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2001

© Ευρωπαϊκές Κοινότητες, 2001
Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Printed in Belgium

Τυπωμένο σε ανακυκλωμένο χαρτί

- Με... Με λένε Θωμά, λέει το παιδάκι. Και... και κρύφτηκα μέσα στη ντουλάπα... Και... πού βρίσκομαι;
- Είσαι στο σκουπιδαριό της Μερλινούπολης, λέει η Λίλα.
- Στο σκουπιδαριό;

Ο Θωμάς κοιτάει τον ορίζοντα.

- Που να πάρει! Η μαμά θα πεθάνει από ανησυχία!
Πώς θα βρω το δρόμο μου, εγώ;

Η αλεπού τον κοιτάει με τρυφερό και έντονο βλέμμα σαν να του λέει "εγώ, θα σε βοηθήσω, Θωμά". Η Λίλα θα μιλήσει.

Ανάβει τα μεγάλα καστανά της μάτια.

- Οι μεγάλοι είναι λίγο τρελοί, λέει η Λίλα.
Η ντουλάπα σου ήταν ακόμη ωραία. Γιατί την πέταξαν;
- Η μαμά έλεγε ότι η ντουλάπα είχε παλιώσει.
Ο μπαμπάς αγόρασε μια καινούργια. Εγώ ήθελα να κοιμηθώ για τελευταία φορά στην αγαπημένη μου ντουλάπα.
Και ... να που έφτασα!

Η Λίλα απλώνει το πόδι της προς τη Μερλινούπολη.
Πάνω από την πόλη αιωρείται μια γκρίζα καπνιά, σαν να ήταν φτερό αεροπλάνου.

- Φοβάμαι, λέει η αλεπού. Οι άνθρωποι παράγουν τόσα πολλά πράγματα. Συχνά, τα περισσότερα είναι άχρηστα. Αυτή η γκρίζα καπνιά που βλέπεις πάνω από την πόλη, είναι τα εργοστάσια που κατασκευάζουν όλα αυτά τα περιττά πράγματα, Θωμά. Οooo...

Δύο δάκρυα ήρθαν στα μάτια της Λίλας.
Το τοπίο θολώνει. Σφίγγει το Θωμά στην αγκαλιά της, πάνω στην καρδιά της που χτυπά δυνατά.

- Κοίταξε, Θωμά. Νομίζω ότι η Μερλινούπολη σε λίγο θα πνιγεί. Πιφ! Μύρισε το νερό, σ' αυτό το ρυάκι; Μοιάζει με τη μυρωδιά χιλίων φαριών. Πού πήγαν όλα τα ωραία μυρωδάτα λουλούδια; Θωμά, φοβάμαι...

Οι αλεπούδες είναι ευαίσθητες σαν τις πεταλούδες και τα πουλιά. Επιπλέον, έχουν πάντα δίκιο. Η Λίλα αφήνει το παιδάκι.

- Έλα, Θωμά. Πάμε να βρούμε τη μαμά σου.

Για να βγούνε από το σκουπιδαριό, πρέπει να συρθούν από μια τρυπούλα που υπάρχει στο φράχτη από συρματόπλεγμα. Η Λίλα περνά από την τρύπα. Ξαφνικά, η αλεπού αισθάνεται έναν κίνδυνο.

Σηκώνεται στα πόδια της.

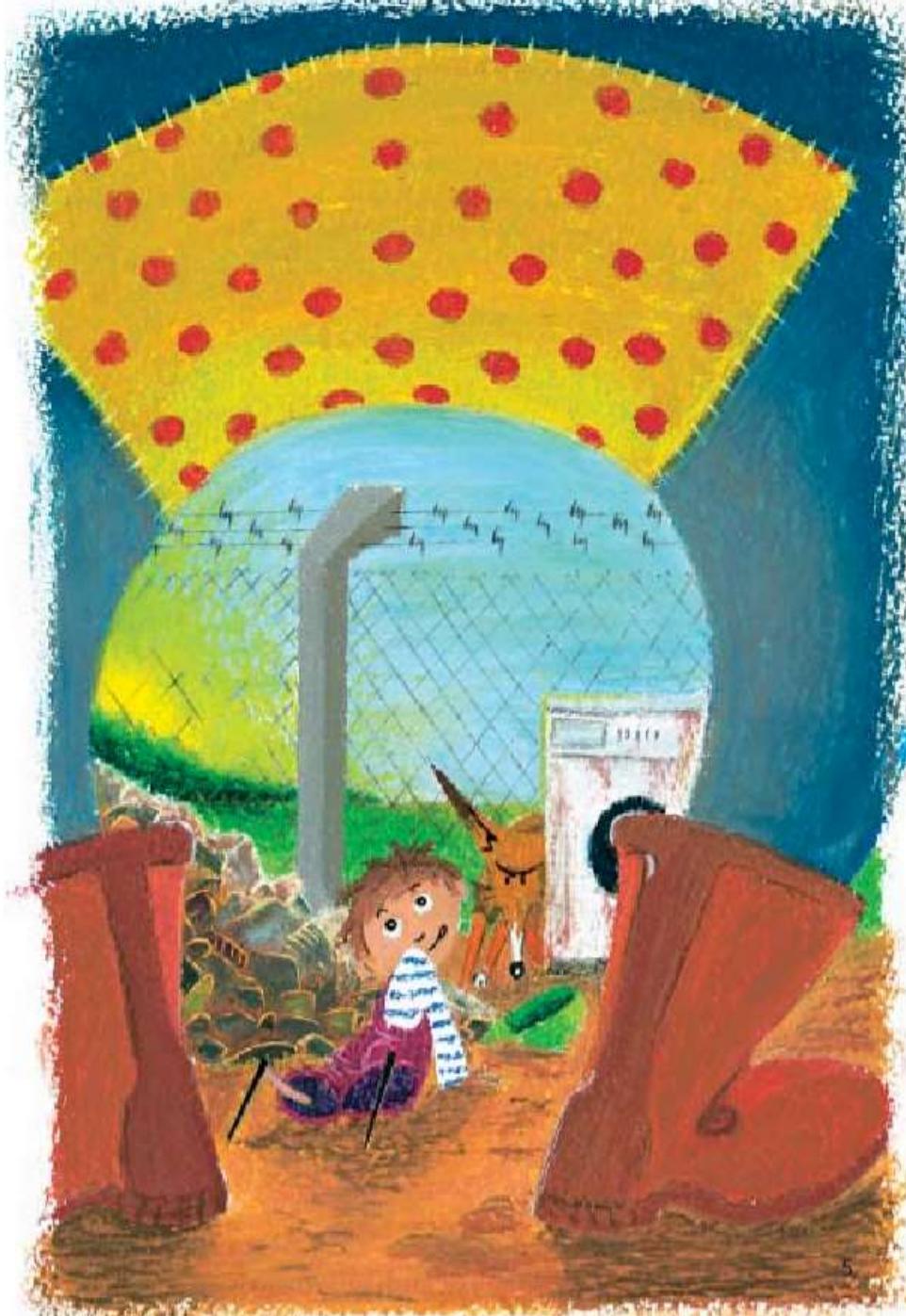
- Προσοχή! φωνάζει.

Είναι όμως πολύ αργά. Ένας άνθρωπος είναι εκεί. Είναι ο φύλακας του σκουπιδαριού. Η Λίλα κρύβεται πίσω από ένα πλυντήριο. Ο Θωμάς σκοντάφτει. Δύο μεγάλα χέρια σφίγγουν πολύ δυνατά τα μπράτσα του Θωμά.

Ο άνθρωπος σηκώνει το παιδί από το έδαφος.

- Τι κάνεις εδώ, παλιόπαιδο;
Απαγορεύεται αυστηρά η πρόσβαση στο σκουπιδαριό!

Ο ήχος της φωνής του έχει κάτι το κακό.
Τα κόκκινα μάγουλά του φαίνεται έτοιμα να σκάσουν.
Στα μάτια του διακρίνεται έντονος θυμός.

- Τι κάνεις εδώ;
- Με... με πέταξαν με τα σκουπίδια της Μερλινούπολης. Πρέπει να βρω τη μαμά μου. Φοβάμαι μήπως τρομάξει!

Ο άνθρωπος αφήνει το παιδί στο έδαφος. Κάθεται πάνω σε ένα παλιό πλυντήριο. Ξαφνικά, φαίνεται πολύ καλός. 'Όχι, είναι μάλλον λυπημένος. Σαν να έχει ανασταθεί. Κοιτάει το σκουπιδάριό.

- Πετούν ακόμη και παιδιά; λέει με ανήσυχο ύφος.
- 'Όχι κύριε, πρόκειται για λάθος! αποκοιμήθηκα στηντουλάπα!
- Σε πιστεύω, μικρέ. Και όμως...

Η Λίλα προχωράει.

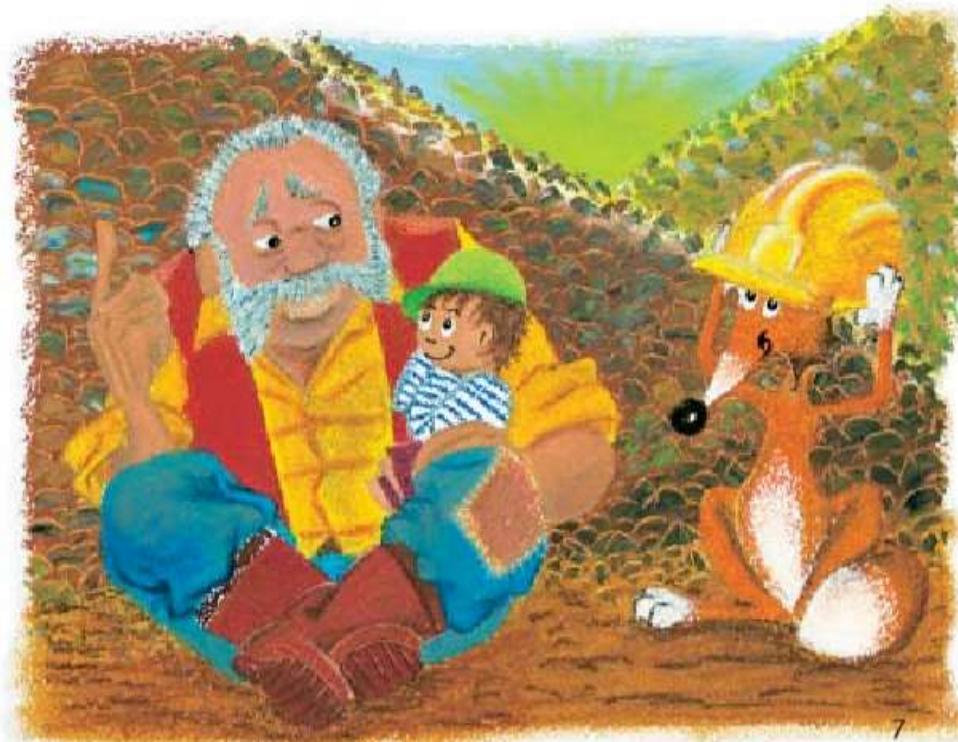
- Φαίνεστε λυπημένος, κύριε;

Ο άνθρωπος σκέφτεται. 'Έχει να πει κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Και αυτό που θα πει αφορά όλους τους ανθρώπους.

- Θα σας πω ένα ΜΕΓΑΛΟ μυστικό. Συνήθως, ένα μυστικό δεν το λένε σε κανέναν. Ήτοι δεν είναι; Άλλα το μυστικό μου, θα σας ζητήσω να το διαλαλήσετε σε όλο τον κόσμο. Σε όλο τον κόσμο! Μου το υπόσχεστε;

Η Λίλα και ο Θωμάς υπόσχονται να πουν το μυστικό σε όλο τον κόσμο. Ο άνθρωπος παίρνει μια βαθιά ανάσα και ...

- Αν οι άνθρωποι δεν προσέχουν τι πετάνε στα σκουπίδια, το νερό, ο αέρας και η γη των χωρών μας θα γίνουν τόσο βρώμικα που θα μας είναι αδύνατον να ζούμε πλέον σ' αυτά!

- Α! Λέει ο Θωμάς. Μα δεν είναι δυνατόν!
- Κι όμως μικρέ. Πετάμε τα πάντα. Χωρίς να
προσέχουμε. Κάθε είδους μηχανές. Φάρμακα.
Μπογιές. Τα πάντα. Στα απορρίμματα, υπάρχουν
πολλά τοξικά προϊόντα. Θανατηφόρα δηλητήρια.
Και τα δηλητήρια αυτά μολύνουν τη γη, παιδάκι μου.
Δηλητηριάζουμε τη γη, τον αέρα ... και το νερό ...
Δηλητηριάζουμε ...

Ο άνθρωπος δεν τολμά να συνεχίσει.

- Θέλετε να πείτε, κύριε, ότι δηλητηριάζουμε ... τους
εαυτούς μας; ρωτάει ο Θωμάς.

- Ναι. Αν δεν κάνουμε τίποτε, αυτό θα συμβεί.
Αλλά δεν είναι πολύ αργά. Πρέπει ΟΛΟΙ μας να
αλλάξουμε τις συνήθειές μας!

Μια μακρά σιγή απλώνεται πάνω στο σκουπιδαριό.
Η Λίλα δεν μπορεί να το πιστέψει. Ο Θωμάς σουφρώνει
τα φρύδια του.

Ο άνθρωπος προσθέτει:

- Η καλή υγεία του πλανήτη μας κάνει τη δική μας
καλή υγεία. Εάν ο πλανήτης είναι άρρωστος, θα
αρρωστήσουμε κι εμείς!

Να μια ωραία πρόταση! αναγνωρίζει ο Θωμάς. Αλλά ...
Οο, αν η μαμά μου το 'ξερε αυτό!

Ο άνθρωπος σηκώνει το βλέμμα του προς τον ουρανό.

- Θα ήθελα να σας πω και άλλο ένα μυστικό.
Ένα μεγάλο κρυμμένο μυστικό.

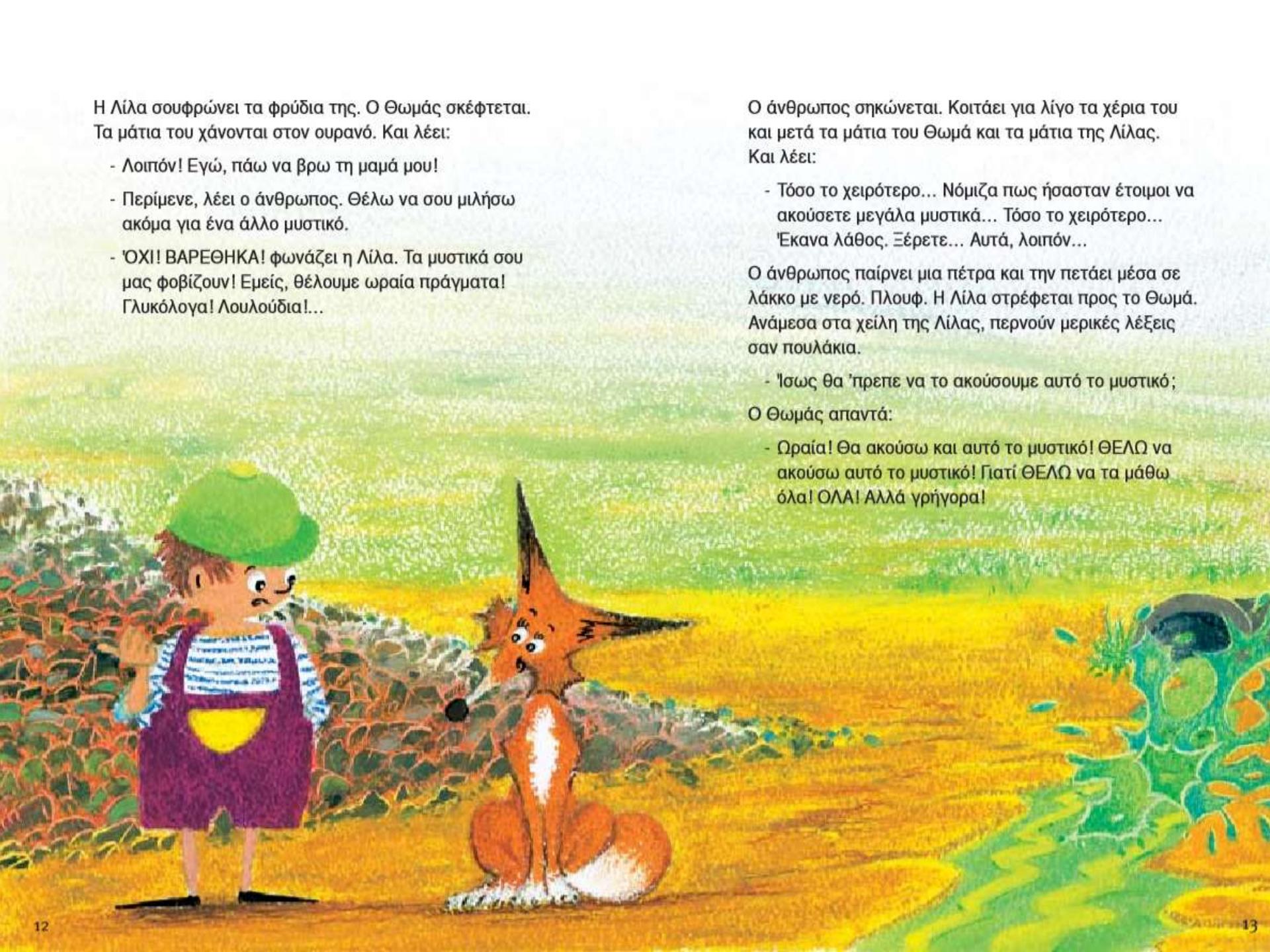
Ο άνθρωπος κάθεται. Τα χέρια του τρέμουν ελαφρώς.
Λέει:

- Πάνω από τις χώρες μας, στον ουρανό, συμβαίνουν σοβαρά πράγματα. Αυτά τα πράγματα, δεν τα βλέπουμε. Δεν τα μυρίζουμε. Δεν τα αγγίζουμε.
Αλλά είναι εκεί και είναι ανησυχητικά.
- Οο! λένε ο Θωμάς και η Λίλα.

- Πάνω από τις χώρες μας, στον ουρανό, μια τεράστια μεμβράνη περιβάλλει τη Γη. Αυτή η μεμβράνη είναι ένα αέριο. Αυτό το αέριο μας προστατεύει.

Αφήνει να περνούν οι καλές ακτινοβολίες του ήλιου και κρατάει τις βλαβερές. Διότι ο ήλιος στέλνει και βλαβερές ακτινοβολίες! Αυτές οι ακτινοβολίες θα μπορούσαν να προκαλέσουν πολύ σοβαρές αρρώστιες. Χρησιμοποιούμε υπερβολικά προϊόντα που πληγώνουν αυτή τη μεμβράνη γύρω από τη Γη. Η μεμβράνη πονάει. Σ' αυτή τη μεμβράνη, σήμερα, υπάρχει μια τρύπα, μια πληγή!

- Μια πληγή; ανησυχεί ο Θωμάς.
- Ναι. Αν δεν προσπιαθήσουμε να θεραπεύσουμε αυτή την πληγή, κινδυνεύουμε, μια μέρα, σε πολλά χρόνια, να δεχόμαστε πάρα πολλές βλαβερές ηλιακές ακτινοβολίες!

Η Λίλα σουφρώνει τα φρύδια της. Ο Θωμάς σκέφτεται.
Τα μάτια του χάνονται στον ουρανό. Και λέει:

- Λοιπόν! Εγώ, πάω να βρω τη μαμά μου!
- Περίμενε, λέει ο άνθρωπος. Θέλω να σου μιλήσω
ακόμα για ένα άλλο μυστικό.
- 'ΟΧΙ! ΒΑΡΕΘΗΚΑ! φωνάζει η Λίλα. Τα μυστικά σου
μας φοβίζουν! Εμείς, θέλουμε ωραία πράγματα!
Γλυκόλογα! Λουλούδια!...

Ο άνθρωπος στηκώνεται. Κοιτάει για λίγο τα χέρια του
και μετά τα μάτια του Θωμά και τα μάτια της Λίλας.
Και λέει:

- Τόσο το χειρότερο... Νόμιζα πως ήσασταν έτοιμοι να
ακούσετε μεγάλα μυστικά... Τόσο το χειρότερο...
Έκανα λάθος. Ξέρετε... Αυτά, λοιπόν...

Ο άνθρωπος παίρνει μια πέτρα και την πετάει μέσα σε
λάκκο με νερό. Πλουφ. Η Λίλα στρέφεται προς το Θωμά.
Ανάμεσα στα χείλη της Λίλας, περνούν μερικές λέξεις
σαν πουλάκια.

- Ισως θα 'πρεπε να το ακούσουμε αυτό το μυστικό;
Ο Θωμάς απαντά:

- Ωραία! Θα ακούσω και αυτό το μυστικό! ΘΕΛΩ να
ακούσω αυτό το μυστικό! Γιατί ΘΕΛΩ να τα μάθω
όλα! ΟΛΑ! Άλλα γρήγορα!

Ο άνθρωπος πλησιάζει το Θωμά και λέει:

- Πρέπει να είσαι θαρραλέος για να μάθεις το τελευταίο μυστικό.
- EIMAI θαρραλέος! φωνάζει ο Θωμάς.
- Και εγώ! προσθέτει η Λίλα.
- Είστε καλοί, χαμογελάει ο άνθρωπος. Να το τρίτο μυστικό. Εκπέμπουμε πάρα πολλούς ρύπους στον αέρα. Πάνω από τα κράτη μας, αυτοί οι ρύποι σχηματίζουν ένα θερμοκήπιο. Η θερμότητα της Γης δεν μπορεί να διαφύγει άλλο στο σύμπαν. Και αυτή η θερμότητα ζεσταίνει τον πλανήτη μας.

- Θα κρυώνουμε λιγότερο! διαπιστώνει η Λίλα.

- Ίσως θα κρυώνουμε λιγότερο, λέει ο άνθρωπος. Άλλα οι παγετώνες και τα παγόβουνα κινδυνεύουν να λιώσουν. Οι θάλασσες, τα ποτάμια θα φουσκώσουν. Μεγάλες λαίλαπες θα προκληθούν. Ολόκληρες χώρες κινδυνεύουν να πνιγούν. Είναι πολύ σοβαρό.

- Πρέπει να σπάσουμε το θερμοκήπιο της ρύπανσης! προτείνει ο Θωμάς.

- Ναι, αγοράκι μου.

- Είναι αδύνατον! φωνάζει η Λίλα. Δεν μπορούμε να ζητήσουμε από τους ανθρώπους να μην χρησιμοποιούν το αυτοκίνητο! Όλα τα εργοστάσια είναι απαραίτητα!

Αα...

- 'ΟΧΙ! λέει Θωμάς. 'Όχι, δεν θέλω! Πρέπει να είναι δυνατόν! Πρέπει να σκεφτούμε νέους τρόπους λειτουργίας των εργοστασίων! 'Όταν μεγαλώσω, θα είμαι ο εφευρέτης αυτών των νέων μεθόδων! Θα εφεύρω τον κινητήρα χωρίς βενζίνη! Τη θέρμανση χωρίς θερμάστρα! Αύριο, θα πηγαίνω στο σχολείο με ποδήλατο ή με λεωφορείο. Εγώ ...

Η φράση του Θωμά διακόπηκε. 'Ένας δυνατός θόρυβος έσπασε την αρμονία. BPOAAAAP. Με μεγάλη ταχύτητα, ένα αυτοκίνητο μπαίνει μέσα στο σκουπιδαριό. 'Ένα σύννεφο σκόνης βάφει τον αέρα με κόκκινο και καφέ. Το αυτοκίνητο σταματά.

Τέσσερα μεγάλα πανικοβλημένα μάτια ξεπροβάλουν από το σύννεφο.

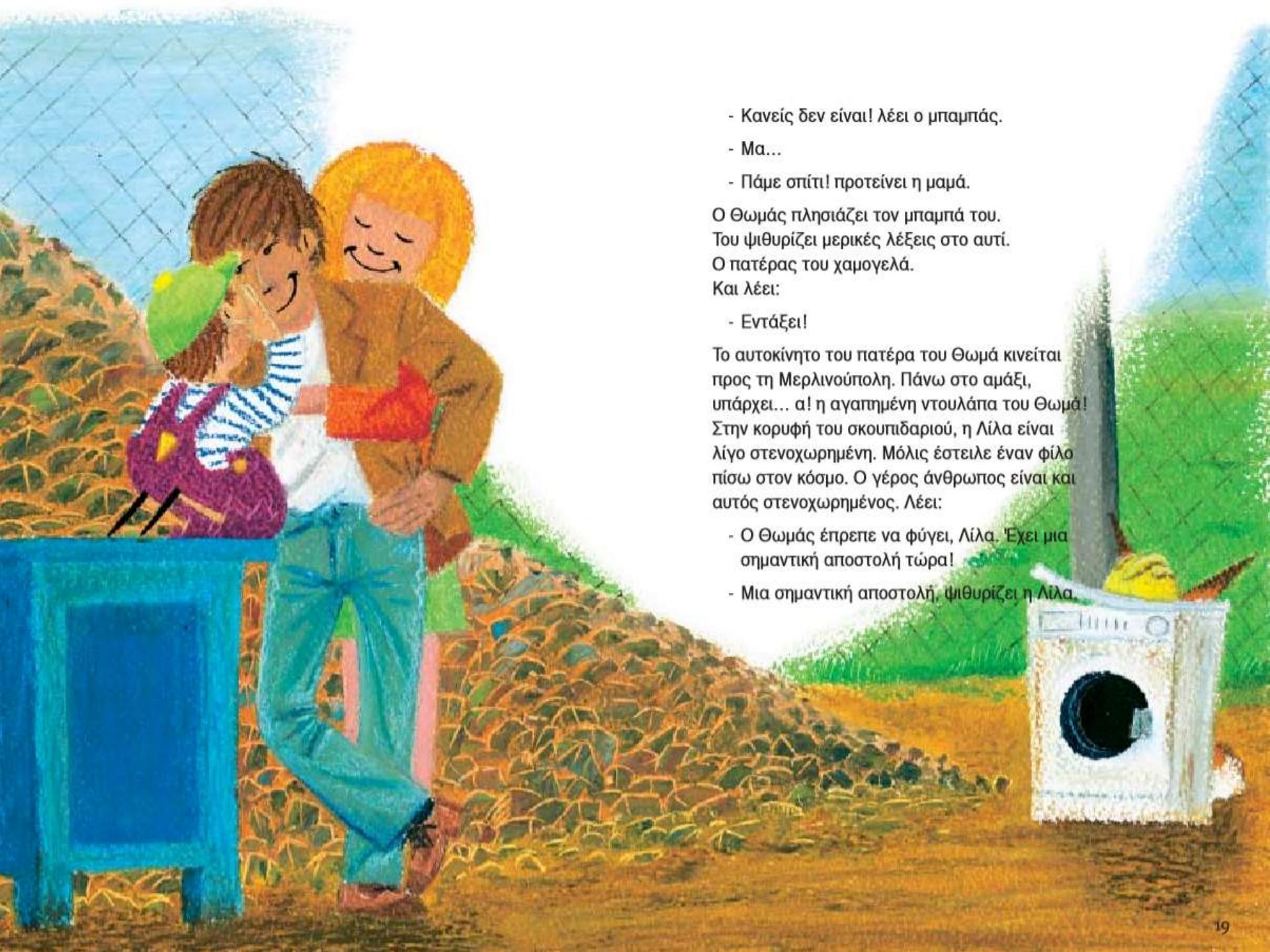
- ΘΩΜΑ; ΘΩΜΑ; Πού είσαι; Εγώ είμαι η μαμά, αγάπη μου; ΘΩΜΑAAA...
- ΘΩΜΑ; Εμείς είμαστε! Ο μπαμπάς είναι!
- Αα! MAM... ! MAMA! ΜΠΑΜΠΑ...

Ο Θωμάς τρέχει προς τη μαμά του. Ο μπαμπάς φαίνεται συγκινημένος.

- Μπαμπά, μαμά, πρέπει να σας συστήσω τους φίλους μου!
- Τους φίλους σου;
- Ναι, τη Λίλα και τον κύριο... Ελάτε...
Με βοήθησαν... Είναι...

Ο Θωμάς γυρίζει, αλλά... η Λίλα και ο άνθρωπος εξαφανίστηκαν.

- Σας λέω την αλήθεια, λέει ο Θωμάς. Εκεί ήταν...
Με τη Λίλα, εγώ... Είναι...
- Λίλα;
- Ναι, η αλεπού! Και ο άνθρωπος... Ο φύλακας του σκουπιδαριού... Πού πήγαν;

- Κανείς δεν είναι! λέει ο μπαμπάς.

- Μα...

- Πάμε σπίτι! προτείνει η μαμά.

Ο Θωμάς πλησιάζει τον μπαμπά του.
Του ψιθυρίζει μερικές λέξεις στο αυτί.
Ο πατέρας του χαμογελά.

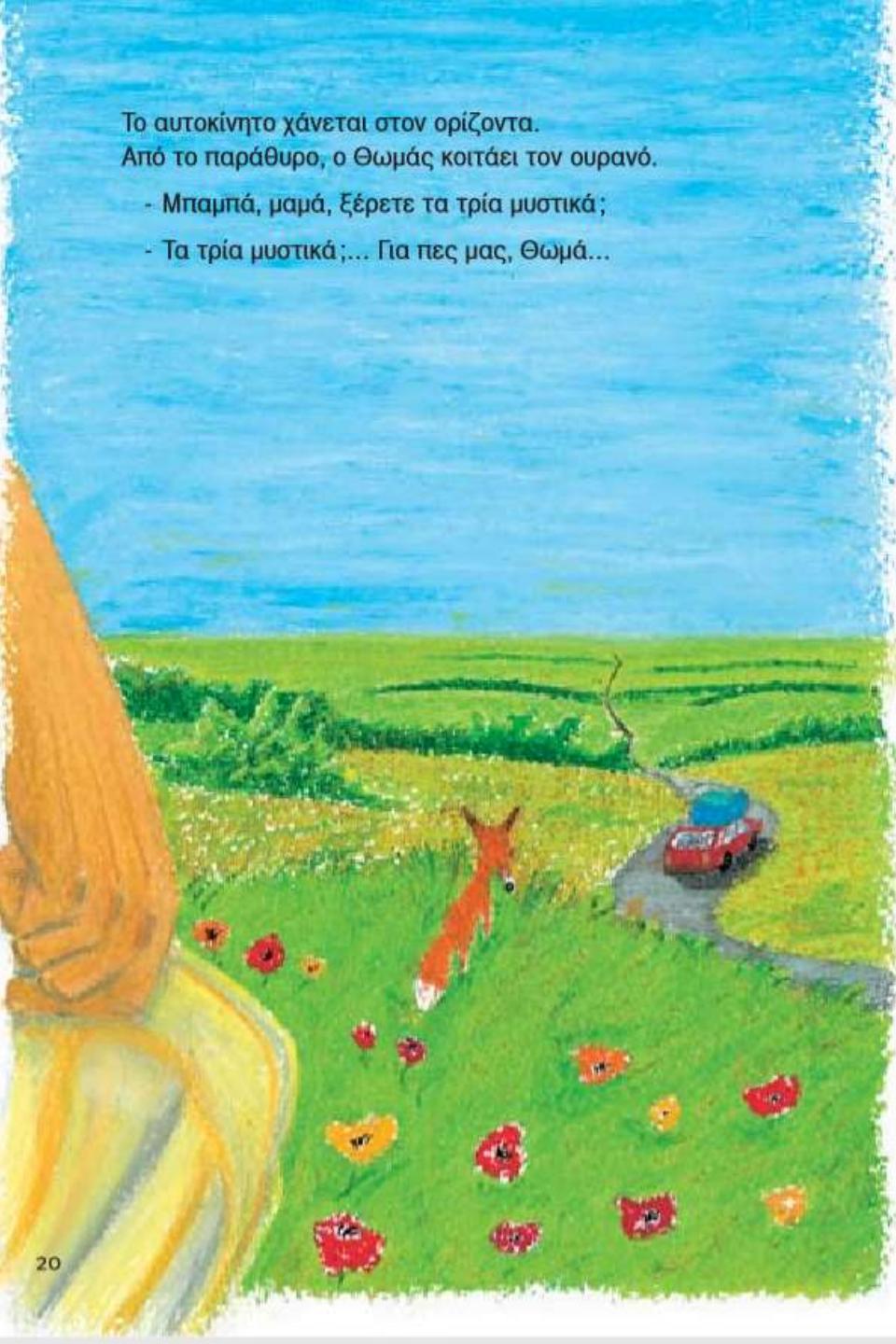
Kai λέει:

- Εντάξει!

Το αυτοκίνητο του πατέρα του Θωμά κινείται
προς τη Μερλινούπολη. Πάνω στο αμάξι,
υπάρχει... α! η αγαπημένη ντουλάπα του Θωμά!
Στην κορυφή του σκουπιδαριού, η Λίλα είναι
λίγο στενοχωρημένη. Μόλις έστειλε έναν φίλο
πίσω στον κόσμο. Ο γέρος άνθρωπος είναι και
αυτός στενοχωρημένος. Λέει:

- Ο Θωμάς έπρεπε να φύγει, Λίλα. Έχει μια
σημαντική αποστολή τώρα!

- Μια σημαντική αποστολή, ψιθυρίζει η Λίλα.

Το αυτοκίνητο χάνεται στον ορίζοντα.
Από το παράθυρο, ο Θωμάς κοιτάει τον ουρανό.

- Μπαμπά, μαμά, ξέρετε τα τρία μυστικά;
- Τα τρία μυστικά;... Για πες μας, Θωμά...

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
Πληροφορίες σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχονται από το Internet, μέσω του εξυπηρετητή Europa (<http://europa.eu.int>).

Europa Direct είναι μια υπηρεσία ατελών κλήσεων που σας βοηθά να βρείτε τις απαντήσεις στις απορίες σας σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και σας δίνει πληροφορίες για τα δικαιώματα και τις ευκαιρίες που έχετε ως πολίτης της ΕΕ: 00800-321 22 54

Για πληροφορίες και δημοσιεύματα σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση στα ελληνικά, μπορείτε να απευθυνθείτε:

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

- Γραφείο αντιπροσωπείας στην Ελλάδα
Βασιλίσσης Σοφίας 2
Τ.Θ. 30284, GR-106 74 Αθήνα
Τηλ.: (30-1) 72 72 100
Φοξ (30-1) 72 44 620
Internet: www.ee.gr
E-mail: Burath@coc.eu.int

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Γραφείο για την Ελλάδα
Λεωφόρος Αμαλίας 8
GR-105 57 Αθήνα
Τηλ.: (30-1) 331 15 41-47
Φοξ (30-1) 331 15 40
Internet: www.europarl.eu.int
E-mail: EPAthinali@europarl.eu.int

Γραφεία της Επιτροπής υπάρχουν και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς επίσης και σε άλλα μέρη του κόσμου.